

Dokument z posiedzenia

B8-0150/2017 }
B8-0154/2017 }
B8-0155/2017 }
B8-0161/2017 }
B8-0162/2017 }
B8-0165/2017 } RC1

15.2.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

PPE (B8-0150/2017)
EFDD (B8-0154/2017)
ALDE (B8-0155/2017)
S&D (B8-0161/2017)
GUE/NGL (B8-0162/2017)
Verts/ALE (B8-0165/2017)

w sprawie egzekucji w Kuwejcie i Bahrajnie
(2017/2564(RSP))

Cristian Dan Preda, Tomáš Zdechovský, Elmar Brok, Ildikó Gáll-Pelcz, Pavel Svoboda, Thomas Mann, Therese Comodini Cachia, Brian Hayes, Sven Schulze, Patricija Šulin, Marijana Petir, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Claude Rolin, Milan Zver, Romana Tomc, Eva Maydell, Deirdre Clune, Ivana Maletić, Željana Zovko, Csaba Sógor, Adam Szejnfeld, Dubravka Šuica, Roberta Metsola, Giovanni La Via, Elisabetta Gardini, Mairead McGuinness, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Krzysztof Hetman, Laima Liucija Andrikiienė, Bogdan Brunon Wenta, Ivan Štefanec, Luis de Grandes Pascual, Seán Kelly, Gabriel Mato, Anna Záborská, Andrey Kovatchev, Jiří Pospíšil

RC\1117514PL.doc

PE598.479v01-00 }
PE598.483v01-00 }
PE598.484v01-00 }
PE598.490v01-00 }
PE598.491v01-00 }
PE598.494v01-00 } RC1

w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Victor Boștinaru, Soraya Post, Ana Gomes

w imieniu grupy S&D

Marietje Schaake, Beatriz Becerra Basterrechea, Ilhan Kyuchyuk, Izaskun Bilbao Barandica, Valentinas Mazuronis, Petras Auštrevičius, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Renate Weber, Cecilia Wikström, Gesine Meissner

w imieniu grupy ALDE

Marie-Christine Vergiat, Ángela Vallina, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Barbara Spinelli

w imieniu grupy GUE/NGL

Alyn Smith, Barbara Lochbihler, Ernest Urtasun, Igor Šoltes, Davor Škrlec, Bronis Ropé, Bodil Valero

w imieniu grupy Verts/ALE

Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Isabella Adinolfi

w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie egzekucji w Kuwejcie i Bahrajnie (2017/2564(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bahrajnu, w szczególności z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie Mohammeda Ramadana¹ i z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie Bahrajnu², a także z dnia 8 października 2015 r. w sprawie kary śmierci³,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 15 stycznia 2017 r. w sprawie egzekucji przeprowadzonych w Bahrajnie oraz z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie niedawnych egzekucji w Państwie Kuwejt,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini, w imieniu UE, oraz sekretarza generalnego Rady Europy Thorbjørna Jaglanda z dnia 10 października 2015 r. w sprawie Europejskiego i Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci,
- uwzględniając oświadczenie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji Agnes Callamard i specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania Nilsa Melzera z dnia 25 stycznia 2017 r., w którym pilnie wezwano rząd Bahrajnu, aby nie dopuścił do kolejnych egzekucji, a także oświadczenie rzecznika wysokiego komisarza ds. praw człowieka ONZ Ruperta Colville’a z dnia 17 stycznia 2017 r. w sprawie Bahrajnu,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, tortur, wolności słowa i obrońców praw człowieka,
- uwzględniając nowe ramy strategiczne UE i plan działania dotyczący praw człowieka, które mają umieścić w centrum wszystkich strategii politycznych UE ochronę praw człowieka i nadzór nad nimi,
- uwzględniając art. 2 europejskiej konwencji praw człowieka oraz protokoły nr 6 i 13 do tej konwencji,
- uwzględniając art. 1 i 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając porozumienie o współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a krajami Rady Współpracy Państw Zatoki (RWPZ) z 1988 r.,
- uwzględniając konkluzje z 25. posiedzenia Wspólnej Rady i spotkania ministerialnego UE-RWPZ, które odbyły się w dniu 18 lipca 2016 r.,

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0044.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0315.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0348.

- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci, w szczególności rezolucję z dnia 18 grudnia 2014 r. oraz niedawną rezolucję z dnia 19 grudnia 2016 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka a także Arabską kartę praw człowieka, których Kuwejt i Bahrajn są stronami,
 - uwzględniając środki zabezpieczające gwarantujące ochronę praw osób zagrożonych karą śmierci, zatwierdzone rezolucją Rady Gospodarczo-Społecznej nr 1984/50 z dnia 25 maja 1984 r.,
 - uwzględniając uwagi podsumowujące Komitetu Praw Człowieka ONZ z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie trzeciego sprawozdania okresowego Kuwejtu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ z 1948 r., w szczególności jej art. 15,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, w szczególności jego art. 18 oraz drugi protokół fakultatywny w sprawie kary śmierci, a także Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
 - uwzględniając konwencje ONZ: z 1954 r. dotyczącą statusu bezpaństwowców i z 1961 r. o ograniczaniu bezpaństwowości,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według Biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka (OHCHR) ponad 160 państw członkowskich ONZ – o różnych systemach prawnych, tradycjach, kulturach i uwarunkowaniach religijnych – zniosło karę śmierci albo jej nie wykonuje;
- B. mając na uwadze, że 25 stycznia 2017 r. władze Kuwejtu dokonały egzekucji siedmiu osób, z których jedna należała do rodziny królewskiej: Mohammada Shaheda Mohammada Sanwara Hussaina, Jakatii Midon Pawy, Amakeel Ooko Mikunin, Nasry Youseff Mohammad al-Anzi, Sayeda Radhiego Jumaa, Sameera Tahy Abdulmajeda Abduljaleela oraz Faisala Abdullaha Jabera Al Sabaha; większość z nich została skazana za morderstwo; mając na uwadze, że pięcioro więźniów było obywatelami innych państw: dwie spośród tych osób pochodziły z Egiptu, jedna z Bangladeszu, jedna z Filipin, a jedna z Etiopii; wśród skazanych były trzy kobiety; mając na uwadze, że były to pierwsze egzekucje w tym kraju od 2013 r., kiedy to władze kuwejskie wykonały karę śmierci na pięciu osobach, po sześcioletnim moratorium;
- C. mając na uwadze, że Centrum ds. Praw Człowieka w Zatoce Perskiej i inne organizacje praw człowieka udokumentowały naruszenia prawa do rzetelnego postępowania sądowego w kuwejskim systemie sądownictwa karnego, które utrudniły zapewnienie oskarżonym sprawiedliwego procesu;

RC\1117514PL.doc

PE598.479v01-00 }
 PE598.483v01-00 }
 PE598.484v01-00 }
 PE598.490v01-00 }
 PE598.491v01-00 }
 PE598.494v01-00 } RC1

- D. mając na uwadze, że w dniu 15 stycznia 2017 r. w Bahrajnie dokonano egzekucji przez rozstrzelanie na Alim Al-Singacem, Abbasie Al-Samei i Samim Mushaimie, po upływie sześćoletniego moratorium;
- E. mając na uwadze, że według OHCHR egzekucji dokonano z poważnym pogwałceniem standardów sprawiedliwego procesu; mając na uwadze, że o zamach bombowy w Manamie w 2014 r., w którym śmierć poniosło wiele osób, w tym trzech funkcjonariuszy policji, oskarżono trzech mężczyzn; mając jednak na uwadze, że według doniesień wszystkich trzech torturowano, aby wymusić przyznanie się do winy, które następnie posłużyło za główny dowód do ich skazania; mając na uwadze, że mężczyzn tych pozbawiono obywatelstwa, odmówiono im dostępu do adwokata, a egzekucję wykonano w niecały tydzień po wydaniu wyroku, nie udzielając zawczasu żadnych informacji rodzinie i nie dając możliwości wystąpienia o ułaskawienie;
- F. mając na uwadze, że specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji uznała te egzekucje za „egzekucje pozasądowe”, gdyż trzem mężczyznom nie przyznano prawa do sprawiedliwego procesu, które zapisane jest w art. 14 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
- G. mając na uwadze, że OHCHR oświadczył, iż jest „zbulwersowany” egzekucjami oraz że istnieją „poważne wątpliwości”, czy skazanym zapewniono sprawiedliwy proces;
- H. mając na uwadze, że dwóm innym mężczyznom, Mohammadowi Ramadanowi i Husseinowi Moosie, również grozi kara śmierci w Bahrajnie; mając na uwadze, że obaj mężczyźni utrzymują, iż torturami wymuszono na nich niezgodne z prawdą przyznanie się do popełnienia przestępstw zagrożonych karą śmierci, oraz że egzekucje mogą zostać wykonane w każdej chwili;
- I. mając na uwadze, że obywatel bahrajńsko-duński Abdulhadi al-Khawaja, dyrektor-założyciel Centrum ds. Praw Człowieka w Państwach Zatoki, oraz Khalil Al Halwachi, nauczyciel matematyki mieszkający uprzednio w Szwecji, przebywają w więzieniu pod zarzutami związanymi z pokojowym wyrażaniem opinii;
1. wyraża głębokie ubolewanie z powodu decyzji Kuwejtu i Bahrajnu przywracającej praktykę kary śmierci; ponownie potępia stosowanie kary śmierci oraz zdecydowanie popiera wprowadzenie moratorium na tę karę jako etap na drodze do jej zniesienia;
 2. wzywa Jego Wysokość szejka Bahrajnu Hamada Ibn Isę Al Khalifę do wstrzymania egzekucji Mohammada Ramadana i Husseina Moosy, a władze Bahrajnu do zapewnienia ponownego procesu zgodnego ze standardami międzynarodowymi; przypomina, że zarzuty pogwałcenia praw człowieka podczas postępowania muszą zostać należycie zbadane;
 3. podkreśla, że Konwencja o prawach dziecka oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych wyraźnie zabraniają stosowania kary śmierci za przestępstwa popełnione przez osoby poniżej 18 roku życia;
 4. wzywa rządy Kuwejtu i Bahrajnu do wydania natychmiastowego i otwartego zaproszenia

RC\1117514PL.doc

PE598.479v01-00 }
PE598.483v01-00 }
PE598.484v01-00 }
PE598.490v01-00 }
PE598.491v01-00 }
PE598.494v01-00 } RC1

dla specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania do odbycia wizyty w kraju i do zapewnienia mu nieskrępowanego dostępu do więźniów oraz do wszystkich miejsc przetrzymywania;

5. przypomina, że UE sprzeciwia się karze śmierci i uznaje ją za okrutną i niehumanitarną karę, która nie pełni roli czynnika powstrzymującego od zachowań przestępczych, a w przypadku popełnienia błędu jest nieodwracalna;
6. wzywa Kuwejt i Bahrajn, by podpisały i ratyfikowały Drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w sprawie zniesienia kary śmierci;
7. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie do dalszej walki ze stosowaniem kary śmierci; zdecydowanie nalega na Bahrajn i Kuwejt, by stosowały się do minimalnych norm międzynarodowych i ograniczyły zakres i stosowanie kary śmierci; wzywa ESDZ do zachowania czujności w odniesieniu do rozwoju sytuacji w tych dwóch krajach i ogólnie w regionie Zatoki Perskiej oraz do wykorzystania wszystkich środków oddziaływania pozostających do jej dyspozycji;
8. apeluje do ESDZ i państw członkowskich o interwencję u rządu Bahrajnu i wezwanie go do uwolnienia Nabila Radżaba oraz wszystkich innych osób przetrzymywanych wyłącznie z powodu pokojowego korzystania z prawa do wolności słowa i zgromadzeń, a także o nakłonienie rządu Bahrajnu do zaprzestania nadmiernego używania siły wobec demonstrantów lub praktyki arbitralnego pozbawiania obywatelstwa, jak miało to miejsce w przypadku duchowego przywódcy Al-Wefaq szejka Isy Kasima;
9. wzywa rząd Bahrajnu do pełnego wdrożenia zaleceń zawartych w sprawozdaniu Niezależnej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Bahrajnu, zaleceń powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz Krajowego Instytutu ds. Praw Człowieka; zachęca ponadto do działań reformatorskich w Kuwejcie;
10. sprzyja dialogowi oraz dwustronnym i wielostronnym inicjatywom między Unią Europejską, jej państwami członkowskimi i krajami Zatoki Perskiej, w tym Kuwejtem i Bahrajnem, dotyczącym zagadnień związanych z prawami człowieka, a także innych obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; wzywa ESDZ i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel Federikę Mogherini, by nalegały na ustanowienie formalnego dialogu w sprawie praw człowieka z władzami Kuwejtu i Bahrajnu, zgodnie z wytycznymi UE w sprawie dialogu na temat praw człowieka;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu, rządowi i parlamentowi Państwa Kuwejt oraz członkom Rady Współpracy Państw Zatoki.